

Vizek és árvizek Ongán

Vanyó Lászlóné visszaemlékezése:

Két nagyobb árvíz is volt, amire emlékszem. Térdig érő vízben gázoltunk, mindenki hordta az anyagot a gát megerősítéséhez, és építéséhez.

Orosz Gézáné (70) visszaemlékezése:

Több nagy árvíz is volt Ongán, de számomra az 1970-es volt a legemlékezetesebb. Ez a tavaszi jégolvadás időszakában történt. A tanácselnök akkor nem engedélyezte, hogy átvágják a gátat. Egy páran titokban ez mégis megtették Zsolca felé. A cigányokat és az állatállományt Ócsanálásra vitték átmenetileg.

Mészáros Sándor visszaemlékezése:

Az 1940-es évek elején volt egy nagyon súlyos árvíz Ongán. Emlékeim szerint utána szabályozták a Bársonyost.

Majzik Istvánné (65) visszaemlékezése:

1963-ban nagyon kiöntött a Bige-patak. Kint a határt, és a faluban néhány házat elöntött a víz. Az ott élőknek ki is kellett költözni. Ez ősszel történt az esőzések idején. A víz csak 3 hónap múlva húzódott vissza.

Horváth István (67) visszaemlékezése:

1941-ben nagyon kemény tél volt, sok hó leesett, majd hirtelen jött a tavasz, és az olvadás. A Patai-rét, és a Hangyás-rét is víz alá került. Kiöntött a Hernád és a Bársonyos is. A parasztság trágyakupacokkal védekeztek a kapuik előtt az udvarra beömlő víz ellen.

Kacsúr Jánosné (60) visszaemlékezése:

Gyerekkoromban nyitották meg a bányatavakat a község határában. Lovakkal hordták a kavicsot és a sódert. A falusiaknál laktak családoknál elhelyezve a bányamunkások. Nálunk éppen Berzékről lakott egy munkás. A lovak a kavicsbányában síneken húzták a csilléket. A Bársonyosnak régen sokkal nagyobb vízhozama volt. A kendert is ott áztatták. Régen fürdőzésre is sokan használták, és egyszer egy gyerek bele is fulladt.

Katona Istvánné (59) visszaemlékezése:

Gyerekként télen, a Bársonyos vizén korcsolyázni lehetett, a partján pedig szánkózni. Nyáron egy utcából akár többen is kijártunk fürdeni, és a szőnyegeteket mosni. Leginkább a vasúti hídnál volt jó fürdeni. Sokan halásztak is benne, mert akkor elég sok volt a hal.

Nagy Sándorné visszaemlékezése:

Számomra az 1962-es árvíz volt a legemlékezetesebb. Ez érintette az egész falut. A házakban 20-50 centis víz állt. A gyerekek mosóteknőekben úszkáltak az utakon. Az emberek lapáttal és vödrökkel merték ki a vizet a házaikból. Külön szeretném megemlíteni, hogy ez emberek itt Ongán a bajban mindig összefogtak, és ez így volt ekkor is. Segítették egymást a mentésben.